

Ks. Waclaw Hryniewicz OMI

HOMO PASCHALIS

I

Odkąd odeszłeś, pełen jestem Twojej bliskości
w myślach i uczuciach.
Twoją śmierć — wcześniej dojrzały owoc życia —
napelniła smutkiem wielu.
Wiem, że to znak kruchości naszego istnienia,
które skończyć się musi
w obecnej postaci.
Niby rozumiem, a pojąć nie mogę...

Wiedziałem, że szlachetną i piękną miałaś duszę,
serce oddane i szczere.
Widać to było na Twoim obliczu,
gdy sprawowałeś Święte Misteria.
Takie oblicze nie kłamie!

Pamiętam Cię najbardziej,
jakim byłeś w Noc Paschy.
Przez szereg lat przeżywaliśmy ją razem
przy tym samym ołtarzu KUL-owskiego kościoła.
Wciąż słyszę Twój głos.
Twoje słowa jeszcze dźwięczą mi w uszach.
Widzę Twą uszczęśliwioną twarz
i oczy pełne światła.
JEST RADOŚĆ ZE ZMARTWYCHWSTANIA!

II

Byłeś mistagogiem.
Przeżywałeś Boskie Misterium sam pełen Ducha,
a uczestniczący w nim przeżywali je razem z Tobą.
Nie zawsze nadążałem ścieżkami Twoich myśli.
Każdy jest inny.
Każdy ścieżkę ma własną i własne oblicze.

Pozostaniesz mi bliski i drogi
w tym, co umiłowałeś najbardziej:
w celebracji Eucharystii, co z Ducha jest i Ognia,
w przywiązaniu do Świętej Paschy Pana.

Twój pogrzeb, pełen światła
i pochwały Zmartwychwstania
pozostanie w mej pamięci jak wielki dar —
jak pożegnanie na czas bardzo krótki.

III

Pracownikowi Boży z jedenastej godziny
(i nie tylko!)
niedziel i świąt przy ołtarzu akademickiego kościoła —
miej radość u swego Pana!

Trud Twój nie może być daremny!
 Kiedy znasz już na wskroś wartość życia
 pomagaj także i nam
 czasu istnienia i służenia ludziom tej Ziemi
 nie trwonić.

Śmierć Twoja to wielkie wezwanie,
 by żyć ofiarnie ubogo, paschalnie.
 Byłeś ofiarny i pogodny
 choć życie nie szczędziło Ci niepowodzeń.
 Ma rację kto powiedział,
 że sukces nie jest żadnym spośród imion Boga.

Bywa chyba i tak, że człowiek musi jak świeca zgasnąć,
 aby okazać się mogło — że świeci!

Elizeuszową prośbę do dziejów Pana zanoszę:
 niechby dwie części Twego, Wojciechu, ducha
 przeszły na nas!
 Ogień od ognia się zapala.

IV

Przyszły świecie zmartwychwstałego życia,
 świecie żywej i wiecznej pamięci Boga:
 nie ma w tobie nic z zapomnienia.
 Gdy Bóg pamięta — CZŁOWIEK ŻYJE!

Człowieku paschalny, Wojciechu, Bracie!
 Ty, który wcześniej przez bramę śmierci
 (wierzę, że pełną światła)
 odszedłeś w Nieznaną Krainę
 na drugą stronę życia:
 PAN Z TOBĄ!

31 grudnia 1985

Lublin

KS. WACŁAW HRYNIEWICZ OMI